

at vi er ved at vende udviklingen i positiv retning.

Den nye undersøgelse, der er foretaget i de 10 hovedstadskommuner, viser ikke den ønskede fremgang. Men undersøgelsen kan, som det også har været meningen, anvendes til styring af den overordnede indsats i skolevæsenet, herunder tilrettelæggelse af specialundervisning. Resultaterne er også egnede til, at den enkelte lærer bedre kan vurdere sin klasses funktion og tilrettelægge både mål og arbejdsform efter resultaterne.

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for ministerens svar og også tak for, at der er igangsat et projekt til at udvikle og styrke kvaliteten i folkeskolen.

Men når ministeren siger, at denne rapport, som er kommet, og som omfatter læsefærdigheden i 10 kommunale skolevæsen, ikke viser forbedrede læsefærdigheder, så er det jo ikke helt rigtigt. Den viser nemlig ringere læsefærdigheder, og det fremgår jo af undervisningsministerens nyhedsbrev, der kommer fra hans eget ministerium, hvor der står som konklusion på baggrund af resumeet i denne her rapport: De generelle prøveresultater viser, at der bliver stadig færre dygtige læsere og flere svagere.

Så denne undersøgelse, som altså omfatter 10 kommuner, viser, at udviklingen går i den forkerte retning. Er ministeren enig heri?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Hr. Frank Dahlgaard henholder sig til den undersøgelse, som vi i øvrigt i Undervisningsministeriet lægger frem, sådan som det nu er skitseret i vort eget meddelelsesblad. Men man kan altså henvise til andre sådanne undersøgelser. Det har jeg fundet anledning til at gøre her for at sige, at billedet altså ikke er så entydigt, som spørgeren gerne vil give indtryk af.

Det, der er afgørende for mig, er altså – og det er spørgeren jo så også tilfreds med, forstår jeg – at der på området igangsættes i øvrigt ikke bare ét, men en lang række initiativer, som skal være med til at forbedre læsefærdighederne i vort skolesystem.

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for svaret. Men vil ministeren så, skal vi sige, have en vis forståelse for, at man engang imellem trækker den internationale undersøgelse frem, som altså ikke er ældre end 5-6 år – den blev gennemført i 1991 – når det altså for en stor

del store kommuner viser sig, at udviklingen er gået i den forkerte retning? Det er et alarmsignal, og vi er altså nogle stykker herinde i Folketinget, som er særdeles ængstelige for, i hvilken retning det skal gå fremover, hvor man altså i 10 kommuner ikke har set resultater i den rigtige retning som følge af de tiltag, der er taget indtil nu.

Vil ministeren have forståelse for, at vi stadig væk tillader os en gang imellem at trække den undersøgelse frem og også denne her.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg må jo desværre sige, at jeg har stadig mindre forståelse for, at man bliver ved med at trække undersøgelsen frem, som ligger helt tilbage fra 1991.

Det, jeg synes, er interessant, og det, der i hvert fald kan virke oplivende på alle dem, der beskæftiger sig med dette væsentlige emne, er måske at se på, hvad der er gjort, siden man konstaterede resultaterne i 1991, fokusere på det, der nu sættes i gang, på de muligheder, der ligger i de mange initiativer rundt omkring i kommunerne, for der tages virkelig mange. Det synes jeg er meget afgørende i stedet for at blive ved med at hæfte sig ved en undersøgelse, som ligger så langt tilbage.

Jeg tror, det betyder noget psykologisk, og det var det, jeg ved den lejlighed, som spørgeren omtaler – nemlig forespørgselsdebatten – mindede om.

Frank Dahlgaard (KF):

Selvfølgelig skal vi se på den positive udvikling, der er nogle steder – bl.a. i min egen kommune, hvor jeg bor, Lyngby-Taarbæk Kommune. Men så må ministeren have forståelse for, at man trækker denne her frem, og jeg vil spørge afslutningsvis, om ministeren overvejer konkrete tiltag eller initiativer på baggrund af de resultater, som er kommet, og som altså er ganske nye i de 10 kommuner, der er omtalt.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Nej, jeg har ikke planer om at tage yderligere initiativer alene af den grund, at der er sat rigtig meget i gang, og nu må vi lige give os tid til at få det til at virke, og så vil vi selvfølgelig følge det op og se, om det, der har været hensigten med de mange forskellige initiativer, også har den ønskede virkning.

Og der er altså andre eksempler, der tyder på, at vi er på vej ind i en bedre udvikling.